

Ministre pravosuđa, hoćete li konačno odgovoriti: Da li će se u ovoj zemlji poštvati Ustav Republike Hrvatske, ili ćemo svi složno sa Thompsonom morati zapjevati onu njegovu

„**SJAJNA ZVIJEZDO IZNAD METKOVIĆA**

POZDRAVI NAM ANTU PAVELIĆA“

Na velikom narodnom slavlju održanom na Vidovdan ove 2062. godine, na Poljančetu Draže Mihailovića u Šibeniku, a koje se nekada do 2016. godine zvalo Poljana Maršala Tita, bilo je izuzetno svečano. Pod svojim su barjacima i stjegovima ponosno stupale, rame uz rame, zajedno ustaške i četničke jedinice, ujedinjene pod krunom Njegova Veličanstva kralja Petra III. Karađorđevića – ujedinitelja, koji je razbio partizanske tvorevine Republike koje su ovaj jedan i jedinstven narod sa dva plemena, Srbima i Hrvatima, samo nepotrebno dijelile floskulama kako će svatko biti svoj na svome. Kakvo bi to slavlje bilo da ga nisu uvećali visoki crkveni velikodostojnici na čelu sa Biskupom Šibenskim i Episkopom Dalmatinskim. Bila je to prilika kada su se proslavljeni Hasanbegovići ustaški heroji sa sjetom prisjećali svih svojih šehida, a posebno prije osam godina preminulog ministra kulture, čuvajući uspomenu na njegov lik i djelo. Tu su također i nezaboravni borovnici koji sa ponosom ističu da ih je domoljublju, vjeri i obiteljskim vrijednostima davne 2016. godine na satu vjeronauka u šibenskoj katoličkoj Osnovnoj školi podučavao proslavljeni narodni pjesnik Thompson, kojega je, nažalost bezuspješno, Hrvatska biskupska konferencija predlagala u tri navrata za Nobelovu nagradu za književnost poradi opusa domoljubne poezije.

Istu je takvu pažnju okupljenog mnoštva izazvala jedinica slavnog rehabilitatora četništva, beogradskog istoričara Bojana Dimitrijevića koji je vizionarski daleke 2016. godine razvio suradnju sa tadašnjim ministrom Hasanbegovićem, zalegavši već tada na proračun Republike Hrvatske, te je iz toga nukleusa suradnje ponovno uskrisila naša objedinjena Otadžbina. Već

su tada Hasanbegović i Dimitrijević suradnjom potvrđivali da se oni jako dobro međusobno hrane, ljube i nadopunjuju, kako duhovno, tako i materijalno.

Nakon što su zagrljeni u kolu otplesali zajednički igre i plesove naše drage Otadžbine, mnoštvo se uputilo u Bilice pokraj Šibenika, nekada poznato partizansko uporište koje je dalo 320 partizana, 114 borkinja i 192 žrtve fašizma, sa 51 poginulim na Sutjesci, koje je konačno razbijeno i postalo bedem ustaško-četničkog bratstva. Tako se ostvarilo konačno ove 2062. godine ono što nismo mogli postići na Neretvi i Sutjesci u II. Svjetskom ratu prije više od sto godina, iako smo se i tada mi ustaše i četnici borili zajedno, ali su nas partizani tada potukli.

Tu u Bilicama održala se centralna manifestacija narodnog jedinstva pod srpskom krunom jer više nema od komunista nametnutih republika već imamo jedinstvenu Otadžbinu kojom upravlja srpski kralj uz milost božju. Govorom se mnoštvu obratio načelnik Sreza Šibenskog i Glavar opštine Bilice u prigodi otvaranja gata Ratka Mladića : „Za mene, članove Opštinskog vijeća i brojne mještane Bilica, Ratko Mladić je istaknuti patriot, a ne ratni zločinac kako su ga proglašavali povjesničari zavnohavske Hrvatske“.

Slavlje je završeno tako što je na rivu Ratka Mladića svečano pristala lađa na čijem je pramcu ponosno ćirilicom bilo ispisano ime broda, ime našeg mučenika kralja Petra II. Karađorđevića, kojem je partizanski vođa i osnivač nepotrebnih republika Josip Broz, zabranio povratak u milu Otadžbinu, pa je mučenik Petar II. umro tamo daleko u progonstvu ne vidjevši Otadžbine.

Svatko tko misli da su ovo samo puste i neozbiljne fatamorgane, grdno se vara. Ovo je jedna od mogućnosti koja čeka Hrvatsku 2062. godine budu li ušutkani i potučeni oni koji danas štite sadašnji Ustav RH, ovo nam je sudbina bude li NDH jača od ZAVNOH-a. Jer ne može se negirati partizanska borba i pobjeda u II. Svjetskom ratu, a uživati ono štota je ta borba donijela, ne može se odbaciti Josipa Broza, a zadržati republički subjektivitet koji ti je on svojim djelovanjem donio. A to nam se događa već sada, pred vašim, našim i mojim očima, u ovoj 2016. godini.

Naime, Joško Čaleta, načelnik općine Bilice čiji govor prenose svi mediji i društvene mreže, kaže:

„Za mene, članove Općinskog vijeća i brojne mještane Bilica dr Mile Budak je hrvatski književnik

i istinski domoljub, a ne ustaški ratni zločinac, kako su ga pišući povijest etiketirali komunisti.“

Nedavno je u Bilicama otvoreno novoizgrađeno brodsko pristanište i to na Dan državnosti RH i nazvano u čast i slavu ministra prosvjete u Vladi NDH – muo Mile Budaka. Naravno da riva nije imala niti građevinsku dozvolu, jer tako veliki „Čaletini domoljubi“ ne trebaju dozvola, sukus njihova domoljublja i jeste u tome da se vlastita država, njen Ustav i Zakoni ne poštuju.

Nisu zabilježene nikakve reakcije institucija RH, čuvara Ustava, Predsjednice RH koja se javi uvijek kada treba zaštititi Mamićeve huligane iz lože HNS, ali ne i kada treba zaštititi Ustav RH od nasrtaja desnih ekstremista. SOA vidi porast četništva, a ne primjećuje ni Joea Šimunića ni Čaletu ni Budaka, ni ulice, ni trgove pa ni muo u Bilicama, ni Sedlarove krivotvorine, što sve skupa ruši same temelje naše Domovine.

Upravo stoga, kako su izostale reakcije nadležnih, udruga mladih antifašista iz Šibenika je grafitima ispisala table na prilazu u Bilice, slijedećim porukama: 320 partizana, 114 borkinja i 192 žrtve fašizma, podsjećajući na ono što su Bilice dale u narodnoj, partizanskoj i antifašističkoj borbi za Republiku Hrvatsku u II. Svjetskom ratu.

Čovjek se ne može načuditi da se u Bilicama kraj Šibenika daje ime obali po članu Vlade NDH ministru Mili Budaku koji je bio u Rimu skupa sa Antom Pavelićem 18.5.1941. godine kada je ovaj u 12.30 sati u Palazzo Venezia potpisao Rimske ugovore koji kažu da su Zadar i Split, Šibenik i Bilice, te gotovo svi otoci Kraljevina Italija, te da ono malo brodova mornarice NDH ne smije niti ploviti niti boraviti u Jadranskom moru, te je to brodovlje otplovilo u Crno more čuvati pomorski ulaz u Odessu. Zaslugom dakle i Mile Budaka koji sada u Bilicama dobija obalu, mornari iz Bilica i Šibenika nisu smjeli ni prst staviti u more ispred te iste rive u Bilicama. Biličani i Šibenčani su pod Milom Budakom mogli ploviti Crnim, ali ne i Jadranskim morem. To da mogu ploviti i uživati Mare nostrum Croaticum omogućili su im oni poginuli Biličani iz partizanskih jedinica.

Žalosnog li načelnika i još žalosnijeg Općinskog vijeća kada sa obale protjeruju imena i spomenike onih koji su tu obalu vratili u krilo hrvatske domovine, a krste je u slavu onih koji su Bilice, Šibenik i Hrvatsku izdali prepuštajući tu obalu Italiji. Takvom bi Općinskom vijeću bilo

najbolje da skupa sa svojim načelnikom Čaletom skoči sa te iste rive u more, po mogućnosti tamo gdje je ono najdublje.

Ako živimo u državi čijim je Ustavom istaknuta kao jedna od temeljnih vrijednosti naše zajednice antifašizam, a u preambuli rukom prvog predsjednika dr. Franje Tuđmana ispisano da se ona temelji na ZAVNOH-u nasuprot NDH, pa koga pobogu pitati kako to da se te vrednote moraju uživati skrivečki pa mladi šibenski antifašisti svoje parole iz Ustava pišu noću, a oni koji slave ustaškog ministra to rade usred bijelog dana i to javnim novcem države koja kao njeguje i štiti antifašizam?

Zašto šuti Ustavni sud, ili se oni javljaju samo kao zadnja brana da bi „povlaštene“ oslobađali ukoliko se slučajno dogodi da nekoga ovo naše kilavo, plemičko i nenarodno pravosuđe uspije osuditi. Sjetite se samo Sanadera, Bandića i Glavaša.

Hoće li nam konačno Ministar pravosuđa reći zašto ovo naše pravosuđe ne sudi u duhu onoga što su ustavne vrednote? Gdje su ministre zakoni koji ovo o čemu pišem trebaju sankcionirati? Kako može nekažnjeno Sedlar krivotvoriti činjenice, primjer Vjesnika od 15.5.1945. godine u svrhu promicanja protuustavnih vrijednosti u dokumentarnom filmu o Jasenovcu? Ministre pravosuđa, hoćete li konačno odgovoriti da li ćemo u ovoj zemlji poštivati Ustav ili ćemo svi složno sa Thompsonom morati zapjevati onu njegovu

„Sjajna zvjezdo iznad Metkovića,

Pozdravi nam Antu Pavelića“.

Netko ministre mora biti odgovoran ako je danas u Hrvatskoj stanje takvo da će rijeke autobusa iz svih krajeva naše Domovine sliti u Zagreb kada se prenesu iz Madrida kosti našega brata i vođe Ante Pavelića u glavni grad Zagreb.

Nastavili se ovako domoljubno pljućkanje po našem Ustavu, za to neće trebati čekati

2062.godinu. Taj zahtjev može stići vrlo skoro.

Vedran Sršen, predsjednik HDZ-a Ploče 1990.-1992.

Zastupnik u Saboru RH 1992.-1995.

Ploče, 29.6,2016.